

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO

PRÁVNÍ MOCI dne **31. 7. 2020** a je
VYKONATELNÉ dne **18. 8. 2020**

Český telekomunikační úřad
Odbor přezkoumávání rozhodnutí dne **27.8.2020**

Praha 30. 7. 2020

Čj. ČTÚ-35 266/2020-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), na základě rozkladu, který podala dne 9. 7. 2020 **Česká pošta, s. p.**, IČO 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti výrokům I. a III. rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 23. 6. 2020, čj. ČTÚ-8 898/2020-606/X.vyř., o návrhu obchodní společnosti **OVISION, a. s.**, IČO 028 34 154, se sídlem K Bílému vrchu 2960/8, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, právně zast. Markem Procházkou, IČO 662 17 717, advokátem se sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1, ve věci sporu o uzavření dodatku ke Smlouvě o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a ke zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury číslo 2016/7826 ze dne 2. 11. 2016, ve znění jejích dodatků, upravující přístup obchodní společnosti OVISION, a. s. do poštovní infrastruktury České pošty, s. p., vydává podle § 34 odst. 5 a § 36a odst. 1 písm. e) zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poštovních službách“), po projednání v rozkladové komisi Rady Českého telekomunikačního úřadu ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle ustanovení § 90 odst. 5 ve spojení s § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá a napadené výroky I. a III. rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 23. 6. 2020, čj. ČTÚ-8 898/2020-606/X.vyř., se potvrzují.
- II. Odpůrce, Česká pošta, s. p., je podle § 141 odst. 11 správního řádu povinen uhradit navrhovateli, obchodní společnosti OVISION CZ, a. s., náhradu nákladů řízení o rozkladu ve výši 1 573 Kč, a to do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce navrhovatele.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále též „Úřad“ nebo „ČTÚ“) obdržel dne 21. 2. 2020 návrh obchodní společnosti OVISION, a. s., IČO 028 34 154, se sídlem K Bílému vrchu 2960/8, Horní Počernice, 193 00 Praha 9 (dále jen „navrhovatel“ nebo „společnost OVISION“), právně zastoupené Markem Procházkou, IČO 662 17 717, advokátem se sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1, na rozhodnutí sporu o úpravu vzájemných práv a povinností podle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách při přístupu navrhovatele do poštovní infrastruktury České pošty, s. p., IČO 417 14 983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha (dále jen „odpůrce“ nebo „Česká pošta“), která je držitelem poštovní licence dle § 21 zákona o poštovních službách.

Předmětný návrh cílí na změnu Smlouvy o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a ke zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury číslo 2016/7826 ze dne 2. 11. 2016, ve znění jejích dodatků (dále též „smlouva“ nebo „smlouva o přístupu“). Smlouva o přístupu byla uzavřena na dobu určitou do 31. 8. 2020. Navrhovatel se domáhá uzavření dodatku, kterým by byla prodloužena doba platnosti této smlouvy do 31. 8. 2024, eventuálně navrhuje její prodloužení do 31. 8. 2024 s rozvazovací podmínkou, že smlouva bude trvat nejdéle po dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách. Smlouva o přístupu má být rovněž doplněna o následující ustanovení: *„Operátor je povinen předložit do 30. 10. 2020 potvrzení, že Bankovní záruka byla změněna či doplněna tak, že zajišťuje peněžité pohledávky ČP vznikající v souvislosti s plněním Smlouvy do 30. 10. 2024.“*

O zahájení správního řízení byli jeho účastníci vyrozuměni přípisem ze dne 9. 3. 2020. Odpůrce se k věci vyjádřil podáními datovanými 20. 3. 2020 a 29. 4. 2020. Navrhovatel reagoval na vyjádření odpůrce podáním z 9. 4. 2020. Dne 20. 5. 2020 pak bylo provedeno předem avizované dokazování mimo ústní jednání, přičemž ani jeden z účastníků nevyužil svého práva být přítomen při dokazování listinami založenými ve správním spise a seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Správní orgán I. stupně následně stranám sporu zaslal protokol ze zmíněného dokazování.

Předsedkyně Rady ČTÚ (dále též „správní orgán I. stupně“ nebo „prvostupňový orgán“) vydala dne 23. 6. 2020 **rozhodnutí čj. ČTÚ-8 898/2020-606/X.vyř.** (dále též „*napadené rozhodnutí*“), kterým ve **výroku I.** uložila odpůrci povinnost do 5 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí uzavřít s navrhovatelem předložený dodatek, kterým se v článku 8 smlouvy mění odstavec 8.1. tak, že nově zní: *„Tato Smlouva o přístupu se uzavírá na dobu určitou do 31. 8. 2024, nejdéle však po dobu, po kterou ČP bude držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách.“*, a kterým se smlouva doplňuje¹ o následující ustanovení *„Operátor je povinen předložit do 30. 10. 2020 potvrzení, že Bankovní záruka*

¹ Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že navrhovatel označil toto doplnění jako odvislé od prodloužení doby trvání smlouvy o přístupu. Odpůrce návrh na doplnění tohoto ustanovení přítom v průběhu celého správního řízení nijak nerozporoval.

byla změněna či doplněna tak, že zajišťuje peněžité pohledávky ČP vznikající v souvislosti s plněním Smlouvy do 30. 10. 2024.“

Výrokem II. byl zamítnut návrh na uložení povinnosti odpůrci, aby s navrhovatelem uzavřel dodatek, kterým se v článku 8 smlouvy mění odstavec 8.1. takto: „*Tato Smlouva o přístupu se uzavírá na dobu určitou do 31. 8. 2024.“*

Výrokem III. byl odpůrce zavázán povinností uhradit k rukám právního zástupce navrhovatele vzniklé náklady řízení, a to do 15 dnů od právní moci rozhodnutí. Tento výrok vychází z § 141 odst. 11 správního řádu. Správní orgán I. stupně konstatoval, že navrhovatel byl v řízení plně úspěšný, neboť bylo vyhověno jedné z eventualit jeho návrhu.² Náhrada nákladů řízení se skládá z částky 10 000 Kč za uhrazený správní poplatek a z částky 4 719 Kč za 3 úkony právní služby včetně DPH ve smyslu pravidel stanovených vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

V odůvodnění správní orgán I. stupně úvodem konstatoval svou příslušnost k rozhodnutí předmětného sporu a splnění podmínek (mimo jiné aktivní a pasivní legitimace stran) pro jeho rozhodnutí. Požadovanou dobu prodloužení smlouvy o přístupu shledal přiměřenou. Dodal, že navrhovatel při svém podnikání potřebuje mít určitou míru jistoty ohledně platnosti sjednaných práv a povinností i v budoucnu, tj. po celou dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence. Ze zákona o poštovních službách nevyplývá, že by pro každé období, na které uděluje Úřad poštovní licenci stejnému provozovateli poštovních služeb, bylo nutno nově uzavírat smlouvu o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a ke zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury. Podle správního orgánu I. stupně tedy není důvod odkládat uzavření dodatku ke smlouvě do doby, až bude Úřadem pravomocně rozhodnuto o udělení poštovní licence na období od 1. 1. 2023 (odpůrce je na základě rozhodnutí čj. ČTÚ-70 580/2017-610/V.vyř. ze dne 12. 12. 2017 držitelem poštovní licence do dne 31. 12. 2022). Pro případ, že by se odpůrce nestal pro další období držitelem poštovní licence, bude účinnost a platnost prodlouženého smluvního vztahu podmíněna rozvazovací podmínkou ve smyslu § 548 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Navrženou lhůtu k uzavření předmětného dodatku shledal správní orgán I. stupně rovněž přiměřenou, a to s ohledem na minimální rozsah změn provedených dodatkem. Dále poznamenal, že otázky stanovení nových cen a jejich nákladové orientace a dalších podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře jsou řešeny v rámci řízení vedeného pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606, které bylo zahájeno na návrh odpůrce. Správní orgán I. stupně se vypořádal s návrhem odpůrce na zastavení řízení z důvodu existence překážky řízení podle § 48 odst. 1 správního řádu. Vycházel přitom ze

² Jak poznamenal správní orgán I. stupně, z komentářové literatury vyplývá, že plný úspěch ve věci je dán i tehdy, kdy je plně vyhověno jedné z navržených eventualit v případě eventuálního petitu (JIRSA, Jaromír. Občanské soudní řízení: soudcovský komentář: podle stavu k 1. 3. 2019, 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2019-. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7598-369-5.).

závěru, že předmětem tohoto, později zahájeného správního řízení, je pouze spor o prodloužení smlouvy o přístupu, tedy spor o samotné trvání smlouvy po dni 31. 8. 2020. Naopak ve správním řízení vedeném pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 jsou předmětem řízení konkrétní smluvní podmínky, tedy vzájemná práva a povinnosti smluvních stran, včetně cen, nikoli otázka doby trvání smlouvy o přístupu. Ostatně ve svém vyjádření k věci ze dne 29. 4. 2020 odpůrce sám uvedl, že platnost a účinnost, resp. dobu trvání smlouvy o přístupu předmětem řízení čj. ČTÚ-44 466/2019-606 výslovně neučinil. Dle správního orgánu I. stupně se nejedná o správní řízení vedená v téže věci, byť se obě týkají týchž účastníků řízení a stejné smlouvy o přístupu. Návrhu odpůrce ve smyslu § 140 odst. 1 správního řádu na spojení daného řízení s řízením vedeným pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 správní orgán I. stupně nevyhověl. Spojení uvedených řízení považoval za nevhodné, i s přihlédnutím k zásadě rychlosti a procesní ekonomie správního řízení zakotvené v § 6 správního řádu. Uvedl, že v řízení vedeném pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 je nutno provést rozsáhlejší shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí, než v nyní posuzované věci, čehož jsou si účastníci jistě dobře vědomi (viz například přípis čj. ČTÚ-44 466/2019-606/X.vyř. a ČTÚ-44 466/2019-606/XI.vyř., kterými byli účastníci řízení vyrozuměni o probíhající kontrole dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci ověření nákladové orientace velkoobchodních cen zveřejněných podle § 34 odst. 2 zákona o poštovních službách). Nadto s ohledem na průběh správního řízení vedeného pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 (zejména na změnu návrhu, kontrolu) nelze předpokládat vydání rozhodnutí v nejbližších dnech, na rozdíl od nyní posuzované věci, kde všechny úkony řízení již byly provedeny. S ohledem na dobu platnosti smlouvy o přístupu (do 31. 8. 2020) by nebylo postaveno najisto naplnění zákonné podmínky pro spojení řízení zakotvené v § 140 odst. 1 větě druhé správního řádu, podle něhož lze spojit řízení i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému z účastníků.³

Proti výrokům I. a III. daného rozhodnutí podal **odpůrce** včasný **rozklad**. Uvedl, že jejich nezákonnost spatřuje v porušení principu nestrannosti (§ 7 správního řádu) a v porušení povinnosti dbát vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž nebo povinnostmi dotčené osoby (§ 8 odst. 1 správního řádu). Celý procesní postup dle jeho názoru svědčí o tom, že byly upřednostněny zájmy navrhovatele před zájmy odpůrce. Odpůrce připomíná, že mezi jím a navrhovatelem jsou souběžně vedena dvě správní řízení o uzavření dodatku ke smlouvě. Odpůrce se v řízení zahájeném dne 21. 10. 2019, vedeném správním orgánem I. stupně pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606, domáhá vydání rozhodnutí, kterým bude navrhovateli uložena povinnost přistoupit na navržené změny smlouvy. Rozhodnutí ve věci ovšem dosud nebylo

---

³ Správní orgán I. stupně o nevyhovění požadavku odpůrce nerozhodl usnesením (viz § 76 odst. 1 správního řádu a contrario), pouze jej prostřednictvím odůvodnění napadeného rozhodnutí vyrozuměl o důvodech, které jej k tomuto závěru vedly (viz VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012. ISBN 978-80-7273-166-4, str. 1066).

vydáno. Odpůrce se prodloužení předmětné smlouvy nikdy nebránil, požaduje ovšem, aby se tak stalo za podmínek, které odpovídají jeho aktuální referenční nabídce zveřejněné podle § 34 odst. 2 zákona o poštovních službách, a to zejména v otázce cen za přístup do sítě. Upozorňuje na skutečnost, že poté, co podal navrhovatel svůj návrh, prakticky ustala jakákoliv procesní aktivita předsedkyně Rady ČTÚ v dříve zahájeném řízení. Podle tvrzení odpůrce byl poslední procesní úkon proveden dne 9. 3. 2020. Následně byl odpůrce dne 22. 4. 2020 pouze informován o skončení cenové kontroly. Předsedkyni Rady ČTÚ je tudíž již známo, jaká je výše nákladově orientovaných cen za přístup do sítě, nic jí tedy nebránilo rozhodnout spor vedený pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606. V napadeném rozhodnutí se navíc doslovně uvádí, že rozhodnutí sporu nelze očekávat v nejbližších dnech. Předsedkyně Rady ČTÚ rozhodla o povinnosti odpůrce prodloužit smlouvu o přístupu za stávajících podmínek, čímž došlo k zásadnímu poškození jeho zájmů. Toto rozhodnutí je de facto (přínejmenším prozatímně) rozhodnutím ve věci, která je předmětem řízení zahájeného na základě návrhu odpůrce. Pokud totiž má být smlouva prodloužena za stávajících podmínek, znamená to, že až do nabytí právní moci rozhodnutí v řízení zahájeném na návrh odpůrce, bude tento nucen své služby poskytovat za ceny, které nepokrývají jeho náklady. Odpůrce se opětovně odvolává na to, že požadoval spojení obou řízení, což považuje za jediný procesně akceptovatelný postup. Je názoru, že ve správním řízení o přístupu do poštovní infrastruktury nelze rozhodnout o jeho povinnosti poskytovat služby přístupu do sítě bez toho, aby bylo zároveň posouzeno, zda navrhovatelem požadované podmínky odpovídají zákonu o poštovních službách. Tím spíše, pokud je zřejmé, že tyto podmínky zákonu neodpovídají. Podle § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách má držitel poštovní licence právo požadovat za přístup do sítě úhradu nákladově orientovaných cen. Z výsledků cenové kontroly provedené Úřadem dle odpůrce jednoznačně vyplynulo, že stávající ceny jsou hluboko pod náklady České pošty (jedná se o ceny stanovené na základě nákladů z roku 2013). S ohledem na uvedené odpůrce navrhuje, aby Rada ČTÚ napadené rozhodnutí zrušila.

Navrhovatel se k rozkladu odpůrce vyjádřil podáním ze dne 13. 7. 2020, v němž uvedl následující. Pokud má odpůrce za to, že řízení zahájené na jeho návrh není vedeno řádně, je na něm, aby v něm prosazoval svá procesní práva. V rámci nyní vedeného rozkladového řízení není správní orgán oprávněn přezkoumávat procesní postup v jiném správním řízení. Je zjevné, že o otázce prodloužení smlouvy musí být pravomocně rozhodnuto předtím, než uplyne doba, na kterou byla uzavřena, aby navrhovateli nebyl znemožněn přístup k poštovní infrastruktuře. Spojením věcí ve smyslu § 140 odst. 1 správního řádu by navrhovateli hrozilo nebezpečí újmy. Navrhovatel podotýká, že předmětem druhého řízení disponuje odpůrce. Pokud by měl zájem na tom, aby se prodloužení smlouvy projednávalo ve stejném řízení, učinil by tuto otázku součástí svého návrhu. Neučinil-li tak, nemůže se dožadovat spojení věcí na úkor druhého účastníka řízení.

Předsedkyně Rady ČTÚ neshledala důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupila věc k rozhodnutí odvolacímu (rozkladovému) orgánu.

Podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady ČTÚ rozhoduje Rada ČTÚ (dále též „*správní orgán II. stupně*“).

* * *

Podle § 89 odst. 2 ve spojení s § 141 odst. 9 správního řádu přezkoumává odvolací (rozkladový) správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (rozkladu). K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí správní orgán II. stupně konstatuje, že podaný rozklad je nedůvodný.

Podle § 141 odst. 1 správního řádu „*ve sporném řízení správní orgán řeší spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů.*“ Dle § 141 odst. 11 téhož zákona „*ve sporném řízení přizná správní orgán účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.*“

Dle § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách „*držitel poštovní licence je povinen transparentním a nediskriminačním způsobem na základě písemné smlouvy umožnit přístup ostatním provozovatelům⁴ k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury (dále jen „poštovní infrastruktura“). Poštovní infrastruktura zahrnuje databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, poštovní přihrádky, dodávací schránky, službu dosílky, službu vrácení odesílateli, službu dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách.*“⁵ Citované ustanovení je transpozicí článku

⁴ Dle § 2 písm. c) zákona o poštovních službách se pro účely tohoto zákona provozovatelem rozumí osoba poskytující poštovní služby nebo zajišťující zahraniční poštovní služby.

⁵ Jedná se o transpozici článku 11a Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 97/67/ES, ve znění Směrnice č. 2008/6/ES ze dne 20. února 2008. Podle bodu 34 preambule dané směrnice je cílem této právní úpravy podporovat účinnou hospodářskou soutěž, jakož i chránit všechny uživatele zajištěním celkové kvality poštovních služeb. Proto by prvky poštovní infrastruktury nebo některé služby obecně poskytované poskytovateli

11a Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 97/67/ES, ve znění Směrnice č. 2008/6/ES ze dne 20. února 2008. Podle bodu 34 preambule dané směrnice je cílem této právní úpravy podporovat účinnou hospodářskou soutěž, jakož i chránit všechny uživatele zajištěním celkové kvality poštovních služeb. Proto by prvky poštovní infrastruktury nebo některé služby obecně poskytované poskytovateli všeobecných služeb (tj. držiteli poštovní licence podle zákona o poštovních službách) měly být zpřístupněny jiným provozovatelům poštovních služeb.

Dle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách „nedojde-li k uzavření smlouvy podle odstavce 1 do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, Úřad rozhodne spor o úpravě vzájemných práv a povinností na základě návrhu kterékoliv smluvní strany. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí. Je-li předmětem sporu cena za přístup k poštovní infrastruktuře, Úřad v rámci rozhodnutí sporu stanoví tuto cenu podle odstavce 8. Lhůta pro vydání rozhodnutí o sporu činí 4 měsíce, ve zvláště složitých případech 6 měsíců. Rozhodnutí sporu uveřejní Úřad v Poštovním věstníku a způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

Dle § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách „držitel poštovní licence sjednává ceny za přístup k poštovní infrastruktuře za nákladově orientované ceny.“

K rozhodování sporů o přístup k poštovní infrastruktuře podle § 34 zákona o poštovních službách je příslušný předseda Rady ČTÚ (viz § 36a odst. 3 cit. zákona).⁶

Na úvod správní orgán II. stupně shrnuje, že předmětem vedeného řízení je spor o uzavření dodatku ke Smlouvě o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a ke zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury číslo 2016/7826 sjednané v roce 2016 (ve znění Dodatku č. 1 z roku 2017 a Dodatku č. 2 z roku 2018). Předloženým dodatkem by došlo k prodloužení doby trvání této smlouvy o další čtyři roky, neboť původně byla sjednána pouze do 31. 8. 2020. Jak bylo uvedeno výše, správní orgán I. stupně vyhověl eventuálnímu petitu uplatněného návrhu, přičemž odpůrce napadl rozkladem jeho rozhodnutí v této části, tj. co do meritorního výroku I. a nákladového výroku III. (který je na něm z podstaty věci závislý).

Odpůrce v rozkladu tvrdí, že prodloužení předmětné smlouvy se nikdy nebránil, požaduje ovšem, aby se tak stalo za podmínek, které odpovídají jeho aktuální referenční nabídce zveřejněné podle § 34 odst. 2 zákona o poštovních službách, a to

---

všeobecných služeb (tj. držiteli poštovní licence podle zákona o poštovních službách) měly být zpřístupněny jiným provozovatelům poštovních služeb.

⁶ Jak konstatoval správní orgán II. stupně v rozhodnutí čj. ČTÚ-70 437/2017-603 ze dne 12. 12. 2017: „Uzavřením smlouvy ve smyslu uvedeného ustanovení přitom nelze rozumět pouze uzavření zcela nové smlouvy, ale rovněž změny již existujících smluv. Smlouva spočívá na vzájemných a obsahově shodných projevech vůle dvou nebo více smluvních stran, směřujících ke vzniku, změně či zániku práv a povinností, které právní předpisy s takovými projevy vůle spojují (viz Knappová, M., Švestka, J., Dvořák, J. Občanské právo hmotné. Svazek I. Praha: Aspi, 2005. 4. vydání. str. 146). Za smlouvu je tedy namístě považovat rovněž dodatky k již existujícím smlouvám, neboť představují dohodu (tedy shodný projev vůle) smluvních stran směřující k modifikaci jejich práv a povinností. Z uvedeného plyne, že provozovatel i držitel poštovní licence se mohou na Úřad s návrhem na úpravu vzájemných práv a povinností obracet i v případě, že ve lhůtě dvou měsíců nedojde k uzavření dohody o změně obsahu již uzavřené smlouvy o přístupu k poštovní infrastruktuře, jako je tomu v projednávané věci.“

zejména v otázce cen za přístup do sítě. Odpůrce má za to, že ve správním řízení o přístupu do poštovní infrastruktury nelze rozhodnout o jeho povinnosti poskytovat služby přístupu do sítě bez toho, aby bylo zároveň posouzeno, zda navrhovatelem požadované podmínky odpovídají zákonu o poštovních službách. Tím spíše, pokud je zřejmé, že takové podmínky nejsou v souladu se zákonem. Podle § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách má držitel poštovní licence právo požadovat za přístup do sítě úhradu nákladově orientovaných cen. Z výsledků cenové kontroly provedené Úřadem dle odpůrce jednoznačně vyplynulo, že stávající ceny jsou hluboko pod náklady České pošty (jedná se o ceny stanovené na základě nákladů z roku 2013).

K uvedenému správní orgán II. stupně zdůrazňuje, že řízení dle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách je sporným správním řízením (upraveným obecně v § 141 správního řádu), jehož obsah (tj. to, jakých otázek se bude týkat) vymezuje strana sporu svým návrhem ve smyslu § 141 odst. 2 ve spojení s § 45 odst. 1 správního řádu. Právo disponovat s návrhem náleží tomu, kdo jej podal (tato osoba je tzv. pánem sporu), a to pouze za podmínek stanovených zákonem (§ 41 odst. 1 a 8, § 45 odst. 4 správního řádu). V posuzovaném případě je tudíž namístě rozhodnout toliko o otázce uzavření dodatku, jímž by došlo k prodloužení stávající smlouvy o přístupu. Správní orgán není nadán pravomocí postupovat nad rámec návrhu a posuzovat (na návrh odpůrce nebo bez tohoto návrhu), zda výše dříve sjednaných cen za přístup vyhovuje § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách.⁷ V této souvislosti mluví odpůrce o „*navrhovatelem požadovaných podmínkách*“. Navrhovatel se ovšem v nyní posuzovaném případě dožaduje toliko prodloužení doby trvání smlouvy, jejíž obsah tvoří mezi stranami dříve ujednané – nikoliv navrhovatelem nově uplatňované – podmínky.

V dané souvislosti odpůrce v rozkladu poukázal na existenci druhého řízení vedeného pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606. Namítl, že správní orgán I. stupně nepostupoval ve smyslu § 140 odst. 1 správního řádu a nespojil řízení zahájené na návrh odpůrce v roce 2019 s řízením zahájeným o tři měsíce později. Podle citovaného ustanovení „správní orgán může na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Spojit řízení lze i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému z účastníků.“ Prvostupňový orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyložil důvody, pro které žádosti odpůrce na spojení obou řízení nevyhověl. S těmito se správní orgán II. stupně ztotožňuje. Z prostého srovnání obsahu obou návrhů je zřejmé, že spojení řízení by bylo nevhodné z hlediska rychlosti

⁷ Na tomto místě lze odkázat na obecně uplatnitelný závěr ve vztahu k řízení zahajovanému na návrh, plynoucí kupř. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 165/2018-40 ze dne 16. 8. 2018: „Pokud je řízení zahájeno na žádost, je žadatel tím, kdo vymezuje předmět řízení a s tímto též disponuje. Správní orgán je rozsahem podané žádosti vázán (srov. např. rozsudek ze dne 10. 1. 2013, č. j. 4 Ads 108/2012-31, č. 2815/2013 Sb. NSS).“

projednání (zákonost postupu je podmíněna dodržáním všech zásad řízení, tj. nelze opomenout zásadu vyjádřenou § 6 odst. 1 správního řádu⁸), a mohlo by ohrozit naplnění účelu⁹ zákona, jímž je garantování přístupu provozovatele k poštovní infrastruktuře (umožnění tohoto přístupu představuje zákonnou povinnost danou odpůrci). V posuzovaném případě se tato garance projeví v zajištění kontinuálního pokračování smlouvy uzavřené v roce 2016.

Odpůrce má za to, že prodloužení smlouvy za stávajících podmínek vede k zásadnímu poškození jeho zájmů. V této úvaze ovšem opomíjí, že návrh na úpravu cen za přístup k poštovní infrastruktuře uplatnil až v říjnu 2019. S ohledem na zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí mohl v době, kdy tento návrh podával, očekávat pravomocné skončení řízení v červenci 2020. Za situace, kdy součástí návrhu neučinil otázku prodloužení doby platnosti smlouvy, bylo by jednání o nových cenách účinné pouze do konce srpna 2020. V tomto světle tak možnost zásadního poškození zájmů odpůrce coby argument ztrácí na své validitě.

Z poukazu na průběh a výsledný stav obou řízení (v řízení zahájeném v roce 2019, vedeném pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606, dosud nebylo vydáno rozhodnutí), **vyvozuje odpůrce závěr, že celý procesní postup správního orgánu I. stupně svědčí o upřednostnění zájmů navrhovatele.** Domnívá se tudíž, že došlo k **porušení principu nestrannosti** (§ 7 správního řádu) a **povinnosti dbát vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž nebo povinnostmi dotčené osoby** (§ 8 odst. 1 správního řádu). K tomu správní orgán II. stupně sděluje následující.

Jak bylo poznamenáno výše, obě řízení, byť se dotýkají stejné smlouvy, rozhodně nelze srovnávat z hlediska časové náročnosti na projednání sporu a vydání meritorního rozhodnutí (jedním z důvodů je nezbytnost provedení kontroly za účelem ověření nákladové orientace velkoobchodních cen zveřejněných podle § 34 odst. 2 zákona o poštovních službách). Pokud správní orgán I. stupně uvedl, že s ohledem na průběh správního řízení vedeného pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 (zejména z důvodu změny návrhu, cenové kontroly) nelze předpokládat vydání rozhodnutí v nejbližších dnech, zcela jistě tím měl na mysli pouze to, že druhé řízení v době vydání napadeného rozhodnutí ještě nedospělo do své závěrečné

---

⁸ „Správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednáání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80).“

⁹ Správní orgán II. stupně poukazuje na některé ze svých úvah, které učinil v rozhodnutí čj. ČTÚ-70 437/2017-603, neboť nyní řešená věc je obdobné povahy: „Z § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách vyplývá, že odpůrce jakožto držitel poštovní licence je povinen na základě písemné smlouvy umožnit navrhovateli jakožto provozovateli přístup k prvkům své poštovní infrastruktury. Tato povinnost trvá tak dlouho, dokud odpůrci náleží postavení držitele poštovní licence. (...). Účelem § 34 zákona o poštovních službách je umožnit provozovatelům využití poštovní infrastruktury odpůrce, a tím podporovat účinnou hospodářskou soutěž na trhu poštovních služeb. K naplnění účelu § 34 zákona o poštovních službách je nezbytné zajistit v nejvyšší možné míře kontinuitu přístupu provozovatelů k poštovní infrastruktuře držitele poštovní licence (v tomto případě odpůrce) a tím i schopnost provozovatelů spoluvytvářet v rámci trhu poštovních služeb stabilní konkurenční prostředí. Tomu odpovídá i změna Smlouvy provedená Dodatkem, jež zajišťuje navrhovateli přístup k poštovní infrastruktuře nepřetržitě až do okamžiku, kdy zanikne povinnost odpůrce jakožto držitele poštovní licence tento přístup umožnit.“

fáze. Uvedené si tudíž nelze vykládat jako tlumočení záměru (natož jeho potvrzení) být v řízení čj. ČTÚ-44 466/2019-606 nečinný. V této souvislosti stojí za zmínku skutečnost, že odpůrce již na počátku jím zahájeného řízení (ve kterém významným způsobem změnil návrh, což rovněž přispělo k prodloužení doby trvání řízení) navrhl provedení kontroly jako důkaz o nákladové orientaci cen, přičemž správnímu orgánu I. stupně zaslal příslušný kontrolní protokol až dne 7. 7. 2020. V řízení čj. ČTÚ-44 466/2019-606 tudíž nadále probíhají procesní úkony, v současné době plyne společnosti OVISION lhůta k vyjádření se k protokolu o kontrole se znečitelněným obchodním tajemstvím. Vzhledem ke složitosti řešené věci a nutnosti zachování procesních práv účastníků řízení je zjevné, že úkony, které v daném řízení nezbytně následují (koncentrace řízení, provedení dokazování, seznámení účastníků s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu), není reálné vykonat během několika dní.

Pokud se jedná o odpůrcem zmiňovaný princip nestrannosti, ten je v § 7 odst. 1 správního řádu vyjádřen následovně: *„Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou.“* Po přezkoumání předloženého spisového materiálu správní orgán II. stupně konstatuje, že oběma účastníkům bylo v průběhu řízení před prvostupňovým orgánem umožněno náležitě uplatňovat jejich procesní práva (o tom svědčí kupř. vyznění účastníků o termínu provedení dokazování mimo ústní jednání a o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, zaslání protokolu o provedení důkazu listinou). Správní orgán II. stupně tudíž neshledal porušení tohoto principu.

Odpůrce rovněž namítá porušení § 8 odst. 1 věty první správního řádu, dle něhož *„správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby.“* S tímto ustanovením přímo souvisí již výše diskutovaná otázka vedení společného řízení ve smyslu § 140 správního řádu, která byla prvostupňovým orgánem dostatečně zodpovězena v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Správní orgán II. stupně argumentaci tam uvedené přisvědčil, proto ani v tomto případě nedochází k závěru o porušení daného principu.

S ohledem na uvedené nezbývá správnímu orgánu II. stupně než konstatovat, že odpůrcem vznesené rozkladové námitky nejsou důvodné.

Z hlediska otázky posouzení zákonnosti výroků I. a III. napadeného rozhodnutí uvádí správní orgán II. stupně následující.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že správní orgán I. stupně rozhodl ve věci přezkoumatelným způsobem (tj. v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu), když zejména posoudil, zda je namístě, aby smlouva byla prodloužena na dobu čtyř let, zdůvodnil, proč vyhověl právě eventuálnímu petitu (v rámci toho posoudil opodstatněnost nově vkládaného ustanovení o bankovní záruce) a vyjádřil se i k navržené 5denní lhůtě pro

uzavření dodatku, kterou shledal přiměřenou. Správní orgán I. stupně se rovněž vypořádal s návrhy a námitkami účastníků (v tomto směru byl ve vznášení námitek logicky aktivní odpůrce), když se zejména zabýval otázkou existence překážky litispendence (§ 48 odst. 1 správního řádu) a návrhem odpůrce na spojení řízení ve smyslu § 140 správního řádu.

Jako souladný se zákonem hodnotí správní orgán II. stupně i výrok III. napadeného rozhodnutí týkající se náhrady nákladů řízení, neboť tento odpovídá § 141 odst. 11 správního řádu, když náhrada účelně vynaložených nákladů řízení je přiznána navrhovateli coby plně úspěšnému účastníku.

* * *

Podle § 152 odst. 6 správního řádu *„nestanoví-li zvláštní zákon jinak, lze v řízení o rozkladu*

a) rozhodnutí zrušit nebo změnit, pokud se tím plně vyhoví rozkladu a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas, nebo

b) rozklad zamítnout.“

Dle § 152 odst. 5 správního řádu nevyklučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu *„neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změni nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.“*

S ohledem na závěry, k nimž dospěl správní orgán II. stupně v rámci svého přezkumu, je namístě rozklad odpůrce zamítnout a napadené rozhodnutí ve výrocích I. a III. podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdit.

Výrok o náhradě nákladů řízení o rozkladu je odůvodněn tím, že procesně plně úspěšný navrhovatel ve smyslu § 141 odst. 11 správního řádu vynaložil v tomto stádiu řízení účelně náklad spočívající ve vyjádření se k rozkladu, které učinil prostřednictvím svého právního zástupce. Proto je tomuto účastníkovi řízení přiznána náhrada nákladů řízení o rozkladu v celkové výši 1 573 Kč včetně DPH za jeden úkon právní služby (1 000 Kč + 210 Kč DPH) a za náhradu hotových výdajů (300 Kč + 63 Kč DPH).

Vzhledem k výše uváděným skutečnostem správní orgán II. stupně na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

Mgr. Ing. Hana Továrková , v.r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Zuzana Soldátová, 27.8.2020